

Η κυρά Καλή, η κυρά Κακή και οι
12 μήνες

- Σε ένα μικρό χωριό, πριν πολλά-πολλά χρόνια, ζούσε μια γυναίκα φτωχή η κυρά Καλή. Τη λέγανε έτσι γιατί μιλούσε για όλους με καλά λόγια.

- Απέναντί της ακριβώς ζούσε μία άλλη γυναίκα η Κυρά Κακή. Τη λέγανε έτσι γιατί το στόμα της έσταζε φαρμάκι. Μιλούσε άσχημα για όλους.

- Ήταν χειμώνας κι έκανε κρύο. Έτσι, η κυρά-Καλή, σηκώθηκε το πρωί και πήγε στο δάσος να μαζέψει ξύλα για το τζάκι της.

- Μαζεύοντας ξύλα έφτασε στην κορυφή του βουνού. Ξαφνικά ο ουρανός άστραψε και μια ξαφνική μπόρα ξέσπασε.

- Για καλή της τύχη όμως, εκεί παραδίπλα, υπήρχε μια καλύβα που ποτέ άλλοτε δεν την είχε προσέξει. Λες κι εμφανίστηκε μαγικά εκείνη τη στιγμή. Χωρίς να το σκεφτεί και πολύ, πλησίασε και χτύπησε την πόρτα. Της άνοιξαν αμέσως και μπήκε μέσα.

Γύρω από ένα μεγάλο τραπέζι καθότανε ένας συμπαθητικός γέρος με μια άσπρη μακριά γενειάδα και δώδεκα όμορφα παλικάρια. Τα τρία φορούσαν γούνες, τρία είχαν στα μαλλιά τους στεφάνια από λουλούδια, τρία είχαν στεφάνια από στάχια και τα τρία τελευταία φορούσαν στεφάνια από σταφύλια. Η κυρά-Καλή τα έχασε μα δεν φοβήθηκε.

- Καλώς την κυρούλα...κάτσε να ξαποστάσεις.
...της είπαν τα παλικάρια με μια φωνή!
- Α! Σας ευχαριστώ καλά μου παιδιά!
...απάντησε η κυρά-Καλή κι έκατσε.
- Πιάσαν την κουβέντα και κάποια στιγμή ο γέροντας τη ρώτησε:
- Ποιο μήνα αγάπας περισσότερο; Ποιος είναι ο καλύτερος απ' όλους;
- Η κυρά-Καλή, αφού το σκέφτηκε για λίγο, απάντησε με ευγενική και καλοσυνάτη φωνή :

- Όλοι οι μήνες του χρόνου είναι καλοί και ευλογημένοι. Όλοι έχουν τις χάρες τους και τις ομορφιές τους. Για παράδειγμα, ο Γενάρης φέρνει τα χιόνια και τα παιδιά βγαίνουν έξω να παίξουν μαζί του και να φτιάξουν χιονάνθρωπους. Ο Φλεβάρης φέρνει την αποκριά κι όλοι μασκαρεύονται ζητώντας από τους άλλους να τους αναγνωρίσουν. Ο Μάρτης φέρνει τα χελιδόνια, προάγγελοι της Άνοιξης και του καλοκαιριού

- . Ο Απρίλης την Πασχαλιά, την μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης και ο Μάης τα λουλούδια που κάνει όλη την πλάση να μοιάζει με πολύχρωμο πίνακα ζωγραφικής. Ο Ιούνης τα χρυσά τα στάχυα και ο Ιούλης τα θαλασσινά τα μπάνια. Αχ... κι ο Αύγουστος μας δίνει φρούτα καλοκαιρινά, δροσιστικά και απολαυστικά. Κι έπειτα ο Σεπτέμβρης φέρνει τρύγο και χαρά. Ο Οκτώβρης τις βροχές που ζητάει η γης να ξεδιψάσει κι ο Νοέμβρης τις ελιές, το πιο παρθένο αγαθό. Ε κι ο Δεκέμβρης τέλος, τι χαρά, τις μεγάλες τις γιορτές, κάλαντα και παιδικές φωνές.

- Ο γέροντας έκανε ένα νεύμα στα παλικάρια κι εκείνα βγήκαν από το δωμάτιο κι ύστερα από λίγο γύρισαν κρατώντας ένα δεμάτι ξύλα και ένα βελούδινο πουγγί.
- Κυρούλα αυτά είναι για σένα...ξύλα για το τζάκι σου και αυτό το πουγγί που θα το ανοίξεις μόνο όταν φτάσεις στο σπίτι σου και κλείσεις καλά πρώτα την πόρτα. Καλό δρόμο να 'χεις!

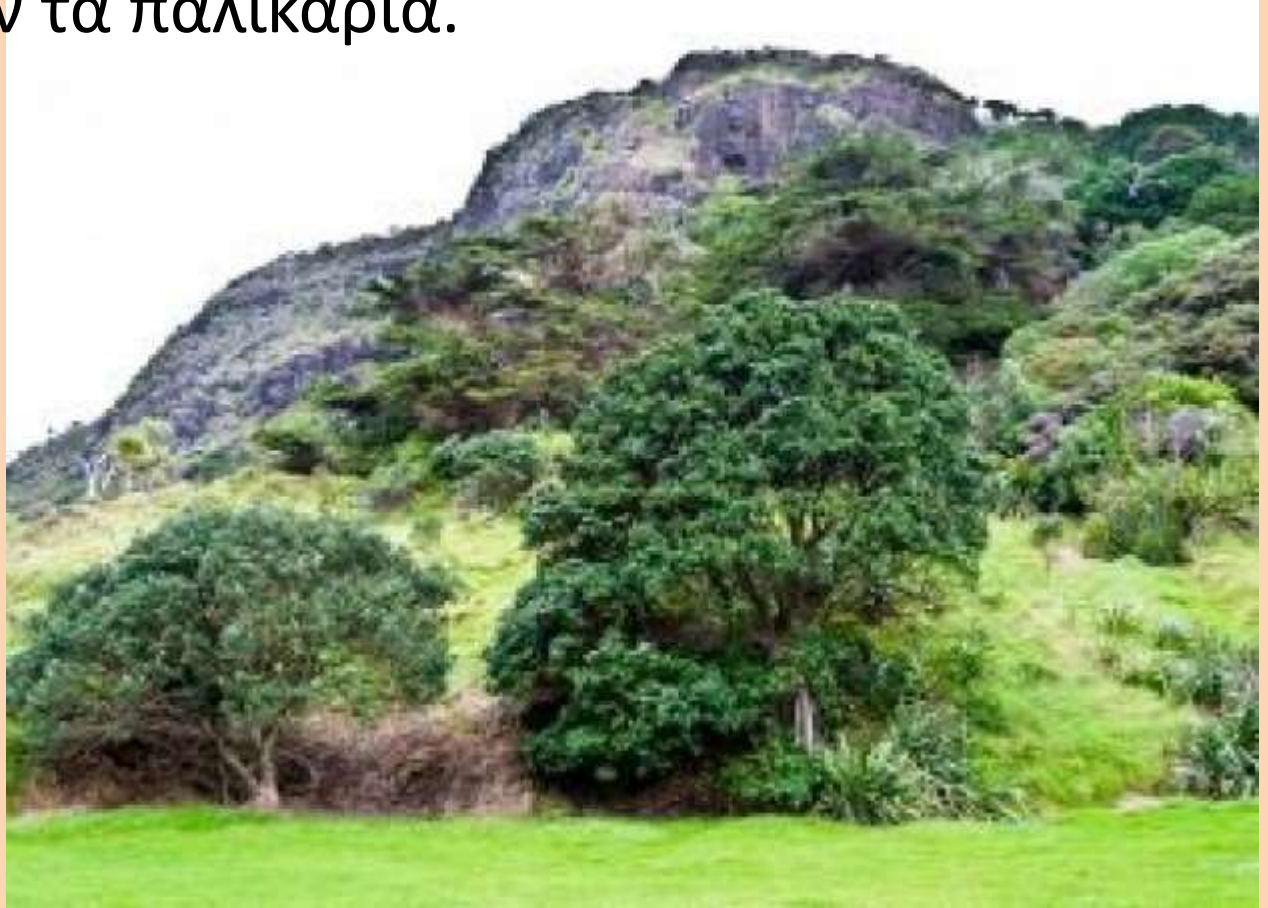
- Η κυρά-Καλή τους ευχαρίστησε και τους αποχαιρέτησε παίρνοντας τον δρόμο της επιστροφής. Όταν έφτασε στο φτωχικό της, έκλεισε την πόρτα, άνοιξε το πουγγί και τι να δει!!! Ήταν γεμάτο με χρυσά φλουριά!

- Μόλις η κυρά κακή είδε την κυρά Καλή να αγοράζει καινούρια πράγματα για το σπίτι της πήγε να τη ρωτήσει που βρήκε τα χρήματα.
- Η κυρά-Καλή έκατσε και της τα εξιστόρησε όλα.

Αμέσως έτρεξε η κυρά Κακή στο βουνό να βρει την καλύβα. Αφού έφτασε στην καλύβα, χτύπησε την πόρτα και της άνοιξαν τα παλικάρια.

Καλημέρα γιαγιά...πέρασε να ξαποστάσεις και να σε φιλέψουμε της είπαν
Κακή, ψυχρή κι ανάποδη...τους απάντησε θυμωμένη.

- Για πες μας να χαρείς, ποιό μήνα αγαπάς περισσότερο; Ποιός είναι πιο καλός; Τη ρώτησαν
- Όλοι τους είναι χάλια...πάρτον τον έναν και χτύπα τον στον άλλο! Κανέναν δεν αγαπώ. Ο Γενάρης με παγώνει με τα χιόνια και ο Φλεβάρης με ζαλίζει με τα καρναβάλια του που έρχονται όλοι στο σπίτι και ζητάνε να βρω ποιοί είναι μασκαρεμένοι. Ο Μάρτης φέρνει χελιδόνια και κουτσουλάνε τις αυλές και ο Απρίλης μου φέρνει αλλεργία, φτερνίζομαι και γεμίζω σπυριά. Ο Μάης φέρνει τα λουλούδια, τρέχουν τα παιδιά, φωνές παντού...μου παίρνουνε τ' αυτιά.

- Ο Ιούννης φέρνει δουλειές, μπελάδες,τρέχα να θερίσεις και τον Ιούλη ν' αλωνίσεις...ούφ... Ιούλης κι Αύγουστος τι ζέστη! ιδρώτας, μπάνια ... άμμο παντού, καύσωνας, μύγες και κουνούπια. Σωστή φρίκη! Ο Σεπτέμβρης πάλι; Τρύγος, κούραση... α πα πα πα... Και τον Οκτώβρη πιο πολλές δουλειές, έρχονται οι βροχές, με τρελαίνουν οι βροντές κι οι αστραπές! Ο Νοέμβρης στρώσε- ξέστρωσε, ψάξε μάλλινα, στρώσε χαλιά και κάνε υπομονή για να αντέξεις του Δεκέμβρη το μπελά: καλικάντζαροι, γλυκά, δώρα, κάλαντα και πάει ο παράς!

- Ο γέροντας έκανε ένα νεύμα στα παλικάρια και εκείνα αφού βγήκαν από το δωμάτιο, επέστρεψαν μετά από λίγο φέρνοντας στην κυρά το δεμάτι με τα ξύλα και το πουγγί.
- Ορίστε! Αυτά είναι για σένα. Ξύλα για το τζάκι και αυτό το πουγγί που θα το ανοίξεις μόνο όταν φτάσεις στο σπίτι σου, μα μην ξεχάσεις πρώτα να κλείσεις καλά καλά την πόρτα!

Έφυγε γρήγορα-γρήγορα
και χωρίς να χαιρετήσει
κανέναν. Μόλις έφτασε
στο σπίτι, έκλεισε και
μαντάλωσε τα παραθύρια
και την πόρτα και μετά
αναποδογύρισε το πουγγί
περιμένοντας να
ξεχυθούν τα χρυσά
φλουριά. Μα αυτό ήταν
γεμάτο πέτρες και έσκασε
από το κακό της.

- Έτσι πήρε ένα μάθημα για τον κακό της τρόπο και τα απαίσια λόγια της ενώ η κυρά-Καλή έζησε ευτυχισμένη κι αγαπημένοι με όλους.